[Sự Sụp Đổ Của Chiếc Ô Bảo Vệ: Sự Phủ Nhận Tâm Lý Của Israel Và Cuộc Đối Thoại Tất Yếu Với Iran]

Bởi Frank , 30 Tháng 6 2026

Sự Sụp Đổ Của Chiếc Ô Bảo Vệ: Sự Phủ Nhận Tâm Lý Của Israel Và Cuộc Đối Thoại Tất Yếu Với Iran

Những diễn biến gần đây tại Trung Đông cho thấy một trận động đất địa chính trị đang bị phương Tây phớt lờ một cách có hệ thống. Trong khi các vụ đánh bom ở miền Nam Lebanon – bao gồm các cuộc tấn công tàn khốc vào các khu vực Jabal Amel, Marjayoun và Tyre – dường như đang gia tăng, thì một tín hiệu quan trọng hơn nhiều có thể được phát hiện từ Washington. Phó Tổng thống Mỹ JD Vance gần đây đã làm rõ một cách đau đớn rằng hơn hai phần ba vật tư chiến tranh mà Israel sử dụng trong cuộc xung đột hiện tại đến từ Hoa Kỳ. Lời đe dọa ngầm này – rằng sự ủng hộ của Mỹ không phải là vô điều kiện và Israel phải 'đối mặt với thực tế' – đánh dấu sự kết thúc của một kỷ nguyên. Chiếc ô bảo vệ của Mỹ tại khu vực đang sụp đổ, và những kẻ tưởng rằng có thể trú ẩn dưới nó mãi mãi giờ đây phải đối mặt với thực tế địa chính trị khắc nghiệt.

Bởi Frank Dumon

Bế Tắc Tâm Lý: Sự Mất Mát Của Một Câu Chuyện Tự Tạo

Những gì chúng ta đang chứng kiến trong phản ứng của Israel trước thất bại chiến lược này và việc buộc phải rút quân khỏi Lebanon không chỉ đơn thuần là một cuộc khủng hoảng chính trị, mà còn là một chấn thương tâm lý ăn sâu. **Nhìn chung, Israel không có khả năng tâm lý để tiếp nhận thực tế này. Họ đơn giản là không thể xử lý nó.** Nó đại diện cho một sự đứt gãy cơ bản và đau đớn với câu chuyện mà họ đã tự gán cho mình trong nhiều thập kỷ: câu chuyện về chiến thắng liên tục, bất khả xâm phạm và ưu việt bẩm sinh.

Câu chuyện tự tạo này ra lệnh rằng họ vượt trội hơn nhiều so với 'goyim', những người không phải là người Do Thái, rằng họ thông minh hơn về mặt trí tuệ, rằng quân đội của họ có sức mạnh vô song, và công nghệ của họ là hoàn toàn mạnh mẽ và tốt nhất. Khi thực tế của việc buộc phải rút quân và sự thất bại của răn đe quân sự hiện ra, sự bất hòa nhận thức lớn xảy ra. Họ rơi vào trạng thái phủ nhận sâu sắc. Ngay cả khi các sự kiện là không thể nhầm lẫn – như việc chiến tranh của chính họ đã trở nên hoàn toàn phụ thuộc vào người nộp thuế Mỹ – thì tâm lý tập thể vẫn từ chối chấp nhận. Họ bám víu vào ảo tưởng về sự vượt trội, dù biết rằng sự sẵn lòng của Mỹ để trợ cấp cho ảo tưởng này đang giảm dần một cách nhanh chóng.

Sự Sụp Đổ Của Cấu Trúc Khu Vực

Sự phủ nhận của Israel không đứng một mình; nó là triệu chứng của sự sụp đổ của cấu trúc an ninh rộng lớn hơn do Mỹ áp đặt trong khu vực. Toàn bộ câu chuyện của các quốc gia Vùng Vịnh được xây dựng trên ba trụ cột: sự đảm bảo an ninh của Mỹ, sự hội nhập vào thế giới công nghệ và đầu tư của phương Tây, và vai trò là bức tường thành chống lại ảnh hưởng của Iran. Tất cả những trụ cột này hiện đã biến mất.

Chiếc ô bảo vệ của Mỹ đã chứng minh là không tồn tại. Một cách đầy biểu tượng, có những tín hiệu mạnh mẽ rằng Hoa Kỳ có kế hoạch tháo dỡ trụ sở hải quân của mình tại Bahrain và rút quân. Đối với các quốc gia Vùng Vịnh, đây là một đòn tồn tại. Đồng thời, chính quyền Trump đã kết luận rằng chi phí của một cuộc đấu tranh bất tận chống lại Iran không vượt trội hơn lợi ích. **Họ không còn sẵn sàng hy sinh nền kinh tế thế giới, hay lợi ích của các đồng minh ở Đông Á và châu Âu, cho một cuộc chiến của Israel mà hóa ra là một thất bại chiến lược.** Cấu trúc petrodollar năm 1973, vốn đã làm cho toàn cầu hóa tài chính có thể, đang nhường chỗ cho một bối cảnh đa cực, trong đó các quốc gia Vùng Vịnh buộc phải định hướng lại hoàn toàn.

Niên Đại Của Sự Đầu Hàng: Cuộc Đối Thoại Với Iran

Cuối cùng, trọng lực địa chính trị buộc mọi sự phủ nhận phải sụp đổ. Điều gì còn lại khi các lựa chọn quân sự đã cạn kiệt và chiếc ô của Mỹ đã sụp đổ? Câu trả lời là điều tất yếu và khó tiêu hóa đối với phương Tây: họ sẽ phải ngồi vào bàn đàm phán với Iran. Thực tế này không phải là mới.

> Các nhân vật cấp cao trong khu vực đã dự đoán kết cục này hơn một thập kỷ trước. Niên đại về cách các bên khác nhau cuối cùng sẽ đầu hàng trước sự cần thiết của đối thoại là đau đớn có thể dự đoán: "*Hãy nghe đây, thứ tự sẽ như sau: đầu tiên Israel sẽ làm điều này. Sau đó Mỹ sẽ theo sau.* ***Và cuối cùng, người châu Âu mới nhận ra rằng phải có một số hình thức tham vấn****, rằng phải đạt được một số loại thỏa thuận.*"

Israel, bị buộc phải bởi sự biến mất của sự hậu thuẫn Mỹ và tình trạng phá sản về chiến lược quân sự tại Lebanon và xa hơn nữa, sẽ là bên đầu tiên phải tìm đường đến Tehran. Hoa Kỳ, được thúc đẩy bởi lợi ích thực dụng 'Nước Mỹ trên hết' và sự không sẵn lòng hủy hoại nền kinh tế của chính mình cho những cuộc phiêu lưu của Israel, sẽ noi gương này và bắt đầu đối xử với Iran như một quốc gia-dân tộc mà các vấn đề an ninh có thể được thương lượng.

Châu Âu: Cánh Quân Hậu Vĩnh Viễn

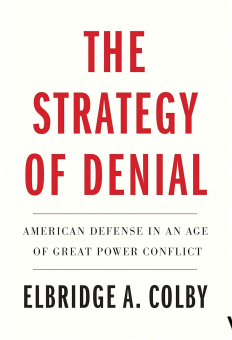

Và rồi đến người châu Âu. Như dự đoán, họ sẽ là những người cuối cùng hiểu rằng thế giới đã thay đổi. **Châu Âu, bị mắc kẹt trong sự kiêu ngạo đạo đức của chính mình và sự chấp nhận một cách không phê phán mô hình cũ do Mỹ áp đặt, sẽ chỉ tỉnh ngộ khi phần còn lại của thế giới đã chấp nhận thực tế mới từ lâu.** Quỹ đạo của châu Âu, đặc trưng bởi sự không sẵn lòng phát triển quyền tự chủ chiến lược và sự phụ thuộc mù quáng vào Washington, sẽ đảm bảo rằng lục địa này đứng nhìn một cách không liên quan khi cấu trúc an ninh mới ở Trung Đông được định hình bởi những người sẵn sàng đối mặt với thực tế.

Con đường dẫn đến đối thoại với Iran vẫn còn xa, nhưng lựa chọn thay thế cho một quốc gia như Israel là sự cô lập hoàn toàn và bóp nghẹt kinh tế. Thời đại của những huyền thoại tự tạo đã kết thúc. Chiếc ô bảo vệ đã sụp đổ, và đã đến lúc phải học cách sống chung với cơn mưa.

Nguồn

Israel FORCED OUT of Lebanon – Security Umbrellas COLLAPSE

The Strategy of Denial

China's Strategy Needs Study, Not Assumptions